

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie EUIPO unieważnienia prawa do spornego wzoru zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2020 r. – Carpatair / Komisja**(Sprawa T-522/20)**

(2020/C 378/47)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Carpatair SA (Temesz, Rumunia) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Andrés i A. Manzaneque Valverde)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o pomocy państwa SA.31662 – C/2011 (ex NN/2011) – wdrożonej przez Rumunię na rzecz międzynarodowego portu lotniczego w Timișoarze – Wizz Air;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego naruszenia prawa w zaskarżonej decyzji w odniesieniu do selektywnego charakteru Zbioru Informacji Lotniczych (AIP) z 2010 r.
  - Jak uznały sądy rumuńskie, zniżki zawarte w AIP z 2010 r. skutkowały przyznaniem pomocy państwa Wizz Air w porcie lotniczym w Timișoarze.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych oraz naruszenia prawa w odniesieniu do stwierdzenia, że uzgodnienia między operatorem portu lotniczego a Wizz Air nie przysporzyły nienależnej korzyści Wizz Air.
  - Po pierwsze, zachowanie operatora portu lotniczego nie było porównywalne z zachowaniem podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Po drugie, Komisja błędnie oceniła uzgodnienia jako odosobnione okoliczności i nie wzięła pod uwagę elementów o decydującym znaczeniu dla kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Przewidywalny rozwój w chwili przyjęcia uzgodnień prowadził do skutków, które nie były korzystne dla operatora portu lotniczego średnio- i długoterminowo.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa ze względu na niedochowanie przez Komisję obowiązku staranności w odniesieniu do twierdzenia skarżącej dotyczącego dyskryminacji cenowej w porcie lotniczym w Timișoarze.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem prawa z uwagi na nieuwzględnienie pomocy państwa udzielonej Wizz Air za pośrednictwem obniżonej opłaty za ochronę.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2020 r. – Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Komisja

(Sprawa T-540/20)

(2020/C 378/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna, Egipt) (przedstawiciele: B. Servais i V. Crochet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) – skarga na podstawie art. 263 ust. 4 TFEU o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/870 z dnia 24 czerwca 2020 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu oraz stanowiącego o pobraniu ostatecznego cła wyrównawczego z tytułu zarejestrowanego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu, w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej oraz ewentualnych interwenientów popierających żądania strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym decyzja Komisji dotycząca wyrównania wkładów finansowych przyznanych skarżącej przez chińskie organy publiczne narusza art. 2 lit. a) i b), art. 3 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 28 rozporządzenia podstawowego oraz prawo do obrony rządu egipskiego.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym decyzja Komisji dotycząca przyznania skarżącej gruntów narusza jej prawo do obrony oraz art. 30 rozporządzenia podstawowego, a także art. 3 ust. 2, art. 5 i art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym decyzja Komisji o wyrównaniu systemu obniżki przywozowych taryf celnych dla przywożonych materiałów wykorzystywanych przez Jushi do sprzedaży produktów z włókna szklanego na rzecz krajowych powiązanych klientów narusza art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii), art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym decyzja Komisji o wyrównaniu traktowania podatkowego strat z tytułu różnic kursowych narusza art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.